

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Αναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

προφασεις εν αμαρτιιαις ^χ _{q̇}
Π

^χ _{q̇} **Σ**υνανθρωποις εργαζομενοις

την ανομιαν και ουμην συνδυασω

μετα των εκλεκτων αυτων ^χ _{q̇}
Π

^χ _{q̇} **Π**αιδευσει με δικαιος εν ελεει και ε

λεγει με ^Δ _{ḣ} ελαιον δεαμαρτωλου μη λιπα

να ατωτην κεφαλην μου ^χ _{q̇}

^χ _{q̇} **Ο**τι ετι και η προσευχη μου ενταις

ευδοκiais αυτων ^χ _{q̇} κατεποθησαν εχο

μενα πετρας οι κριται αυτων ^χ _{q̇}

^χ _{q̇} **Α**κουσονται τα ρηματα αμου ο

τι η δυν θη σαν **Δ** ω σει παχος γης ερ ρα γη ε
πι της γης **Δ** δι ε σκο ρπι σθη τα ο στα αυ
των παρα τον Α αδην **Χ**

Χ **Ο** τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε
οι οφθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη
αντα νελης την ψυ χην μου **Χ**

Χ **Φ**υ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ
νε στη σαν το ο μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των
ερ γα ζο με νων τη να νο μι ι αν **Χ**

Χ **Π**ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των
οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο να σει μι ε γω **Δ**

ε ως αν πα ρε ελ θω ^χϩ

^χϩ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^χϩ

^χϩ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

πα γ γε λω ^χϩ

^χϩ Εν τω εκ λει πειν εζ ε μου το Πνευ μα

μου και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^χϩ

^χϩ Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο

μην εκρυ ψαν πα γι δα μοι ^χϩ

^χϩ Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε βλε

πον ^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^χ ^η

^χ ^η ^Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστινο εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^χ ^η

^χ ^η ^Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

^ν ^η συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν

γη ζων των ^χ ^η

^χ ^η ^Κ Προ ο σχες προς την δε η σι ιν μου ^ν ^η

ο ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα ^χ ^η

^χ ^η ^Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ^Δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^χ ^η

^Π
^χ ^π ^ρ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου ^Δ του ε ζο μο λο γη σα θαι τω ο
 νο ο μα τι ι ι σου ^π ^ρ

^Π
^π ^ρ **Δ**ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου
 Χρι ι ι στε ^χ ^ρ **Δ**ι ι α α βο ο λον η
 η η η η σχυ υ υ νας ^κ ^ρ και δι α της

^Π ^ρ **Α** να στα σε ω ω ω ως σου ^χ ^ρ το κε ε εν
 τρο ον της α μαρ τι ι ι ας η η μ βλυ υ
 υ νας ^π και ε ε σω ω ω σα ας η η μας ^κ ^ρ

^ρ **Ε**κ των πυ λω ω ν του θα να α α του
^δ ^Π **Δ**ο ζα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε

ες

Π

Π

Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

π
9

κ

π
9

Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει

των αν θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι

σφα γη η ην η η η η η χ θ η ε φρι

ι ζα αν του ου τον οι οι α α αρ χον τε ες

του Α α α α δου και ε πη ρ θ η η σαν πυ υ

λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει σε λη λυ θ ε

γα ρο Βα σι λευς της δο ο ο ζη ης Χρι ι ι

στος λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ζε

ε ε ε ε λ θ ε ε ε ε τε και τοις εν τω

σκοτει α να κα λυ υ πτεε σθε

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω

νη η η ης μου

Με γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα

των Κτι ι ιστης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρ

κι πα α θων α νε ε στη ο ο α θα α

α α να α α α τος δευ τε πα τρι αι αι αι

των ε ε θνω ων του ου τον προ σκυ νη η

η η σω ω ω μεν τη γαρ αυ του ευ σπλα

 αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ σθε

 ε ε εν τες εν τρι σιν υπο στα σε σιν ε

 ε ε να α Θε ε ον υμνειν με ε μα θη η

 κα α μεν

 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

 τα εις την φω νην της δε η η σε ω ω ω

 ως μου

 Ε σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο

 μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι

 τω ε πι τελει των αι αι ω ω ω νων ως εν ε

 σοπ τρω δι α σαρ κο ο ος λα αμ ψαν τι ι τω

κο ο ο ο σμω^π και με ε χρις Α δου κα α
 τελ^α θο ο ο ον τι^κ και το ε κει σε σκο ο ο
 τος λυ υ σα α αν τι^π και το φως της α
 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει
 ζα α α αν τι^π φω το δο τα Κυ ρι ι ε
 δο ο ζα α σοι

Σπχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος Δι

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υπο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε
 στιν

^Μ
^Δ
^Δ **Ο** τυφλος γεννηθεις εν τω ιδιω
λογισμων ω ω ε ε λε ε ε γεν ^Δ α
ρα εγω δι ⁺ αμαρτιας γονεων εγεν
νηνηθηθη θηνα ο ομμα α ατος
^{6.} αρα εγω δι ⁺ απιστιαν εθνων ε
γεννηθηθηθεις ε ενδειξιν ^Δ ουχι
κων του ουρωταν ποτε νυξ ποτε ε
η με ε ε ε ερα ^Δ ουκ ευ του σι
μου οι ποδες των λι ι ι θων προσκρου
ου σμα α α α τα ^{6.} ου γαρ ειδον
τον ηηλιον λα α α μ πον τα ^Δ ου δε εν

ει κο νι τον ε με ε πλα α αστουρ γη η

σα α α α αν τα αλ λα δε ο μαι σου

Χρι στε ο Θε ε ος ε πι βλε ε ψον επ ε

με ε εκαι αι ε λε ε η σο ο ο ο ον

με

νε κεν του ο νο μα τος σου

υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι

σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι

ον

Πα ρα γων ο Ι η σους εκ του ι

ε ρου εϋ ρεν αν θρω πον τυ φλον εκ γε νε
ε της και σπλαγ χνι σθεις ε πε θη κε πη λον
ε πι τους ο φθαλ μους α αυ του και ει πε ε
προσ α αυ τον υ πα γε νι ψαιεις του Σι λω
ω αμ και νι ψα με νος α νε βλε ε ψε δο ζαν
α να πε ε ε εμ πων Θε ε ω οι δε αγ
χι σται αυ του ε λε ε γον α αυ τω τις σου
τας κο ρας δι ι ι η νοι οι ζεν ας ου δεις
των βλε πον των ι α α σαι ι ι σχυ υ υ
σεν ο δε φη η η σι ι ι βο η η
σας αν θρω πος Ι η σους λε γο με ε νος

ε κει ει νο ο ος μοι ε ε φη νι ψαι εις του
Σι λω α α α α και α νε ε ε βλε ε ε
ε ε ψα ⁶ αυ τος ε στιν α λη η θως ^Δ
ον ε φη Μω σης εν τω νο μω Χρι στο ο ον Μεσ
σι ι αν ^Δ αυ τος ε στιν ο Σω τη ρ των ψυ
υ χω ω ων η η η η μων ^Δ

Τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Στιχηρὰ
 Προσόμοια γ' εἰς δ'. ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχος. ^χ₆^λ ^M ^B
 Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

 με χρι νυ κτος ⁶_λ α πο φυ λα κης πρω ι ας
^χ₆^λ
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

 Κυ ρι ον ⁶_λ
^B
⁶_λ Ο πλον κρα ται ο τα τον τω Βα σι

 λει η μων δε δω κας ⁶_λ τον Σταυ ρο ον σου τον
^B
 τι μι ον ⁶_λ δι ου ε βα σι λευ σεν ε πι

 γης δι και ως ⁶_λ λαμ ψας ευ σε βει ει α και

 βα σι λειας ου ρα νων ^Δ κα τη ζι ω θη τη

 ευ σπλα γ χνι α σου ⁶_λ με θ ου σου την φι λαν

 θρωπον οικονομιαν δοξαζομεν ⁶/_λ Ι

 η σου ου παντοδυναμε ^Δ ο Σωτηηρων

 ψυχων ημων ⁶/_λ

Στίχος.

⁶/_λ ^B Ο τι παρατω Κυριω

 το ελεος ⁶/_λ και πολλη παρ αυτωλυ

 τρωσις ⁶/_λ και αυτος λυτρωσεται τον Ισρα

 ηλ ⁶/_λ εκ πασων των ανομιων αυ

 του ⁶/_λ

⁶/_λ ^B Ο πλον κραταιοτα τον τω Βασι

³ λει ημων δε δωκας ⁶/_λ ^N τον Σταυρον σου τον

^B ³ ^M ^Δ ^B τιμιον ⁶/_λ διου ε βασιλευσεν ε πι

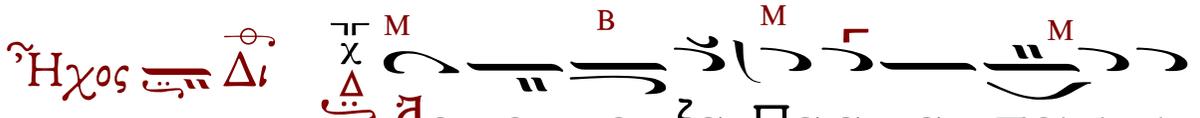
νη σιν ³ ⁶λ ^M Δαυ ιδ την πρα ο τη τα και των
 Α πο στο λων ⁶λ την ορ θο δο ξι ι αν ως
 βα σι λε ων Βα σι λε υς ^Δ ⁶λ κυ ρι ευ ον των
 τε παν των Κυ ριος ³ ⁶λ δι ο σου την φι λαν θρω
 πον ο ι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν ^B ⁶λ Ι η
 σου ου παν το δυ να με ^Δ ⁶λ ο Σω τη ηρ των ψυ
 χων η μων ⁶λ

Σπύχος. ^B ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 Ο τι ε κρα ται ω θη το
 ε λε ος αυ του εφ η μας ⁶λ και η α
 λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι
 ω να ⁶λ

Πρωτος κα θυ πε τα ζας την α λουρ
γι δα α ει μνη στε Βα σι λε ευ ε κου
σι ως Χρι στω αυ τον ε πι γνους Θε ον και
παμ βα σι λε α παν των ευ ερ γε ε την
νι κο ποι ον πα σης αρ χης και ε ζου σι
ας τον υ περ κει με νον εν τευ θεν σοι φι λο
χρι στε την βα σι λει αν κα τευ θυ νεν
η σου ους ο φι λαν θρω πος και Σω τη ηρ
των ψυ χων η μων

Δόξα...

Τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἦχος Δι̇ Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι
 και Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ
 μα τι

 Πλου σι ι ι ω ων δω ρε ε ων τα
 κρει ει ει το ο ο ο να ει λη η φω ως

 πα α ρα Θε ου ου ου ου α α α
 να α αζ κρα α τι ι ι ι στε Κων σταν

 τι ι ι νε με ε ε γι ι ι ι στε κα
 λω σεν του ου ου ου τοις δι ε ε ε πρε ε ε ε

 ψας κα ταυ γα σθειεις γα αρα κτι ι σι

του πα να α γι ου ου Πνεευ μα α
 α τος υ πο Σιλ βε στρου ι ε ρε ε ε ω
 ως δι α του ου ου βα πτι ι ι ι σμα α
 α τος εν βα σι λευ σιν ω ω φθης α η
 η ητ τη τος την οι κου με ε νη ην ω ως
 προι οι οι κα προι κο δο τη η σας τω Κτι
 ι ι στη σου και πο λιν βα σι λε ε
 ευ ου ου σα α αν θε ο ο σε ε βη η δι ο ι
 κε τε ε ε ευ ω ω ω ω ω ν μη η
 η η πα α α α α α α α α α α α
 α αυ ση Χρι στω ω ω ω τω Θε ω ω ω

Και νυν... Τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

^πχ̣ ^π ⁹

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων α α α α μην

^π ⁹

^π ⁹

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα α

γων ε ε εν τη ο ο δω ευ ρες α

αν θρω ω ω πον τυ φλο ον εκ γε ε

νε ε ε της και εκ θα αμβοι γε γο νο

ο τες οι Μα α α θη η η η ται ε πη

ρω τω ων σε λε ε ε γο ο ο ον τες

Δι δασκα λε τι ις η μα αρ τεν ου ου τος η

οι οι γο νεις α αυ του ι να α τυ φλο

ο ο ο ος γε εν νη η η θη ^π9 Συ δε Σω
τηρ μου ε βο ο ο ας α αυ τοις ^χ9 ου τε ου
τος η η μα αρτεν ου τε οι γο νεις α
αυ του ^Δ9 αλλ ι να φα νε ε ρω ω θη τα α
ε ερ γα του ου Θε ε ου ου ου ου ε
εν α α αυ τω ^π9 ε με ε δει ερ γα ζε ε
σθαι τα ερ γα του πεμ ψα αν το ο ο ος
με ^χ9 α α ου ου ου δει εις δυ υ να α
ται αι ε ερ γα α α α α ζε ε ε ε σθαι
^π9 και τα α α αυ τα ει ει πων ^χ9 πτυ υ υ υ
σας χα α μαι ^π9 και πη λο ον ποι οι η η η

σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ μου ους α
 α αυ του λε ε ε ζας προ ος α α αυ τον ^π₉
 υ πα α γε ε νι ι ψαι εις του Σι ι ι
 λω ω α α αμ την κο ο λυμ βη η η η θραν
^κ₉ ο δε ε νι ι ψα α με ε ε νος ^Δ υ γι
 ης ε γε νε το και ε βο ο ο α
 α προ ο ος σε ^κ₉ πιστευω Κυ ρι ι ε και αι
 προ ο σε κυ υ νη σε ε ε ε σοι ^π₉ δι ο
 ο βο ω ω με εν και αι αι η η η η μεις ^κ₉
 ε λε η σο ονη μα α α α α α ας ^π₉

ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δ΄

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Ἐ νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησιν μου, Κύριε ὁ Θεός, Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, Ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῳν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό, καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται, Ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῆ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου, καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου, ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἔθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιώθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τῖνες οἱ δε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν

καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μέτ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἔθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ

θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην
γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ
πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ σῶζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοι, Κύριε.

Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός ύπάρχεις, και σοι τήν δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ό χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Και τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοι, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς και καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου και ἐπὶ τήν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερωῷ και φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τήν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, και τήν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, και κατὰ τήν παροῦσαν ἐσπέραν και τήν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, και διαλογισμῶν ματαίων και ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Πα σχα των πιστων Πα σχα το πυ λας η μιν
του παραδεισου ανοι ζαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πιστους
ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
ως τη κε ται κη ρος α πο προσω που πυ
ρος
Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου
παρ η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να
στα σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε
και α γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον Βα

σι λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ

του μνη ματος ^κως νυμ φι ον προερ χο με

ε νον ^φ_κ^φ

^Δ_κ^κου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω

λοι α πο προ σω που του Θε ου ^κκαι οι δι

και οι ευ φραν θη τω σαν ^κ_φ

^και ^κΜυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα

θε ε ος ^{ν'}ε πι στασαι προς το μνη η μα του

Ζω ο δο του ^κευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

θον κα θη με νον ^κκαι αυ τος προσ φθε γ ζα

με νος αυ ταις ου τως ε λε γε ^κτι ι ζη τει τε ^{ζ'}_κ

τον ζωντα με τα ατων νε κρων^κ τι ιθρηνει τε⁹

τον αφθαρτον ως εν φθορα^σ α πελ θου ου^κ

σαι κη ρυ ζα τε^κ τοις αυ του ου Μα θη⁹

ταις^κ

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η^κ

σεν ο Κυ ρι ος^κ α γαλ λι α σω με θα⁹

και ευ φραν θω μεν εν αυ τη^κ

Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα^κ

σχα^κ Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε⁹

τει λε^κ Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους περι πτυ⁹

ζω με θα^κ ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ⁹

πης^χ και γαρ εκ τα φου ση με ρον^χ ω σπε ρ εκ
πα στου εκ λα μ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας
ε πλη σε λε γων^χ Κη ρυ υ ζα τε Α πο στο
ο ο ο ο λοις^χ

Δόξα... Τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἦχος πλδ Νη

Ἰ
 Ἰ
 Δο ο ζα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Γε ε λας φα ει ει νο τα α το ον
 μη της ε σπε ε ε ρω τα α το ος
 πι στι ας εις πι στι ιν Θε ε ο τη η τος
 με το χε τε ευ θεις η χθης α γι α α α
 σαι αι λα ο ον και πο ο ο ο λιν και
 τυ υ υ υ υ πον Στα αυ ρου εν ου ρα νω
 κα α το ο πτε ε ευ σας η κου σας ε ε κει
 ει ει θεν εν του τω ω νι ι κα του ους ε

ε εχ θρου ου ου ους σου ο ο θεν δε ε ε
ζα με ε νος την γνω σι ιν του ου Πνε ε ευ
μα α α α τος ι ε ρε ευσ τε χρι σθει
εις και βα σι ι λευς ε ε λαι αι αι αι αι
ω ε ε ε στη ρι ι ζας την Ε εκκλησι
αν του ου ου ου ου Θε ε ε ε ου ορ θο
δο ο ζων βα σι ι ι λε ε ε ε ω
ων πα α α τηρ ου ου και η λα α αρ
να αζ ι α α σει ει εις βρυ υ υ υ
ει Κων σταν τι νε ι σα α πο ο ο
στο ο ο ο λε πρε σβε ευ ε υ πε ε ε ρτων

ψυχῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

Και νυν... Τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος λη' Νη

^γχ^ν ^Ν και νυ υν και α α ει και εις τους αι
^νω ω νας των αι αι ω ω νω ων α α
 α μην ^Ν
^νδι και ο συ νη ης η λι ι ε ^ενο
 η τε Χριστε ο ο ο ο Θε ε ε ε ος ^νο
 τον εκ μητρας του φω ω τος ε στε ε ρη η
 με ε ε νο ον ^Δδι α της σης α χρα αν του
 προ οσ ψ αυ σε ε ως φω ω τι ι ι σας κα
 α ατ α α α αμφω ^νκαι η μων τα α
 ομ μα α τα των ψυ χων α αυ γα α α α

 σας υι ουουρη με ε ε ε ρας δει ει ει ζον

 ι να πι ιστειει βο ω ω ω με ε ε

 εν σοι πολ λη η σου και α α α φα α α

 α τος η εις η μας ευσπλα αγ χνι ι ι α

 φι λα αν θρω πε δο ο ζα α σοι οι οι οι

 οι οι οι

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος λη̣ — Κε̣

^κ
^χ
^η **Τ**ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ
μα τι ^χ **η** τον εκ Παρ θε νου τεχ θεν τα εις σω τη
ρι ι αν η μων ^η α νυ μνη σω μεν πι
στοι και προ σκυ νη σω μεν ^χ **η** ο τι ηυ δο κη
σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα α να
τον υ πο μειει ναι ^χ **η** και ε γει ραι τους τε
θνε ω ω τας εν τη εν δο ζω α να στα σει
αυ του ^χ
η

Και νυν και αι και εις τους αι ω
Θεοτοκίον.
νας των αι ω νων α μην

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ζαι την
τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ἦ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου*

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.